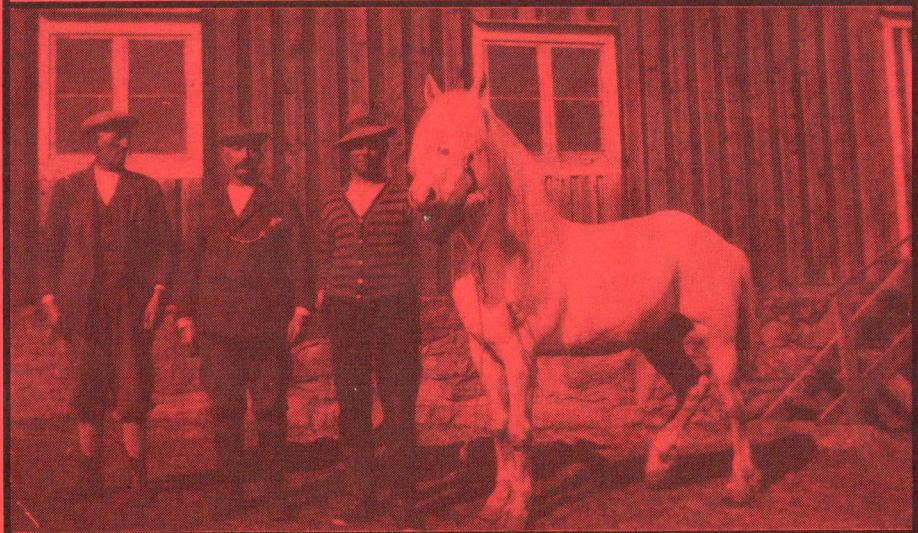

K IKKERTEN

Nr. 4. desember 1992

FORSIDEBILDET

Fra v.: Tobias Saksen, Elias Saksen og Ingebrigt Saur. Ingebrigt er på Saksa før å kjøpe hingsten Blakken. Bildet er tatt en gang på trettitallet. Utlånt av Gunvor Saksen.

FOLKERØRSLA I SALEN I GAMMEL TID

Av L. P. Bråten

Fortsettelse fra nr. 3/92.

Sakselva tar liksom en pause her. Det er en halv times roing. Her ligger noen flate jordbruk. Det er to gårder no til dags. I 1701 var det nok også det, etter folketellingen å dømme. Da heter det:

"*Saxen*, Christopher, 50 aar. Gunder Christopher Søn, 3 aar. Peder Niels Søn, 51 aar. Niels Peder Søn, 2 aar."

*Fra v.: Elias og Peder Saksen på tur til Salsbruket for å få seg pass ca. 1941.
Fotografert av Fritjof Saksen ved Kovin. Utlånt av Gunvor Saksen.*

I matrikkelen år 1723, heter det om Saksen: "Foesnes kirche Bøxler og Eier. Øde over 20 aar og Huus paa gaarden forraadnet. Skoug til Brændeved og Huusbygning, ingen Sæter, ingen Qværn eller Fiskerie. Ligger i Baglien, lætvunden og frostgaard. Vides ikke hvad der kan haves av Hø, Sæd og Creature, saa som Gaarden i lang Tijd har ligget øde."

Men i 1801 var stillingen en annen. Da får vi vite følgende: "Saxen. 1ste Familie: 1. Erich Anders Søn, Husbonde, Gaardbruger og Lejlænding, 50 aar.

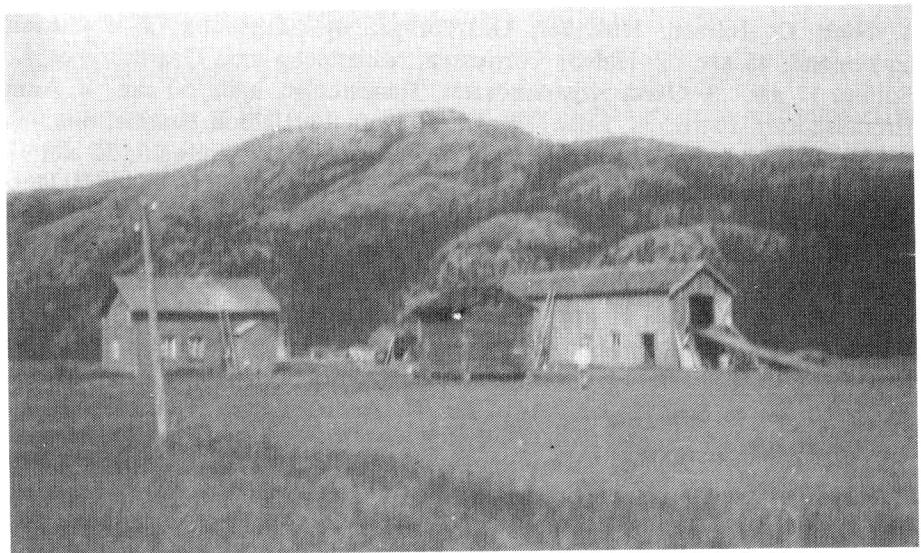
2. Engebor Peders Datter, hans Kone, 50 aar. Bæge gift første gang. 3. Ane Erichs Datter, deres barn, 16 aar. 4. Ellen Erichs Datter, deres barn, 13 aar. 5. Peder Erich Søn, deres Søn, 11 aar. 6. Johanna Erichs Datter, deres barn, 6 aar. 7. Jørgen Erichs Søn, 4 aar.

2den Familie: 1. Erland Anders Søn, Gaardbruger og Lejlænding, Enkemand efter 1ste ægteskab, 50 aar. 2. Christen Erland Søn, ugift, 23 aar. 3. Anders Erland Søn, 11 aar. 4. Johan Erland Søn, 7 aar. 5. Andrea Erlands Datter, ugift, 20 aar. 6. Maren Erlands Datter, 7 aar. 7. Ane Erlands Datter, 16 aar. 8. Berethe Erlands Datter, 3 aar. 9. Margrethe Anders Datter, Svigermoder, Enke efter første ægteskab, 90 aar. 10. Gaaltha (?) Erichs Datter, Logerer, lever av Almisser, 80 aar.

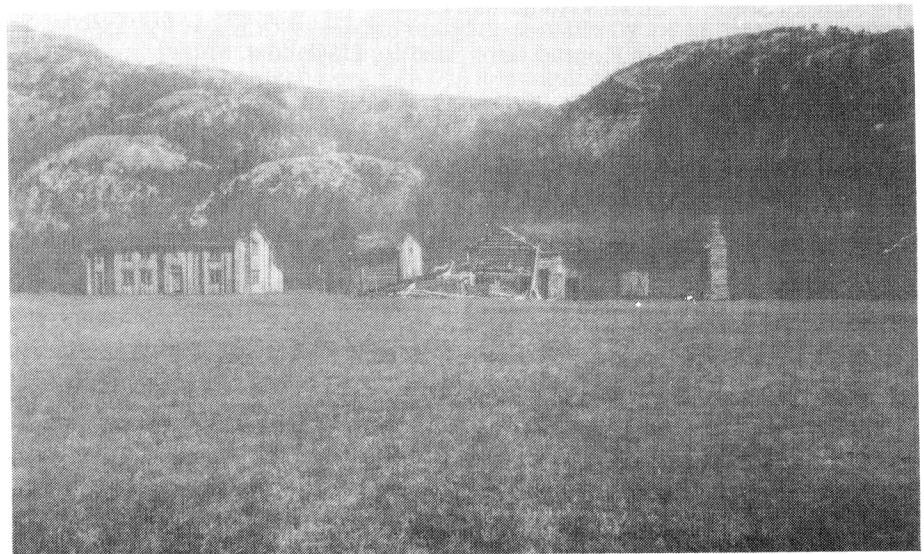
I år 1865 var der enda mere folk på Saksen. På gården matr. nr. 214 har vi: 1. Edvart J. Jørgensen, Husfader, Gaardbr. og Leilænding, gift, 32 aar. 2. Anne B. Olsdatter, hans Kone, 25 aar. 3. Olia B. Edvardsdatter, deres Datter, 2 aar. 4. Andreas Tørriussen, Tjenestedreng, født i Solum, ugift, 14 aar. 5. Kristen Erlandsen, Føderaadsmand, Enkemand, 90 aar. (Vi ser denne samme under punkt 2 i 2den familie 1801. Alderen har de visst ikke hatt så mye greie på den tid. Han skulle jo være 87 aar i 1865. De har hatt tilbøielighet til å avrunde tallene til nærmeste tier.)

6. Andreas Jørgensen, Husfader, Gaardbr., Leilænding, gift, 34 aar. 7. Jørgine Olsdatter, hans Kone, f. i Beitstaden, 44 aar. 8. Samuel Olsen, hendes Søn, behjælpelig med Gaardsbruget, 18 aar. 9. Marianne Andreasdatter, deres Datter, 7 aar. 10. Anthon J. Andreassen, deres Søn, 4 aar. 11. Jørgen Eriksen, Føderaadsmand, gift, 66 aar. 12. Anne Paulsdatter, hans Kone, f. i Grong, 55 aar. 13. Henrikka K. Andreasdatter, Tjenestepige, ugift, 26 aar. 14. Ingebrigt B. Olsen, Føderaadsmand, Enkemand, f. i Nærø, 38 aar. 15. Ove A. Ingebrigtsen, hans Søn, f. i Nærø, 11 aar. 16. Ivar O. Ingebrigtsen, hans Søn, 7 aar. 17. Alette K. Arntsdaatter, bestyrer hans Husholdning, f. i Kolvareid, Enke, 50 aar. 18. Henrik Olsen, Skovdriver, Husfader, f. i Sverige, gift, 35 aar. 19. Karen K. Jørgensdatter, hans Kone, 29 aar. 20. Marianne O. Henriksdatter, deres Datter, 3 aar. 21. Gudmund Jacobsen, Skovdriver, f. i Larvik, ugift, 33 aar. 22. John Johannessen, Tømmerhugger, f. i Hillestad, ugift, 32 aar. 23. Hans Haavelsen, Tømmerhugger, f. i Lænd, ugift, 32 aar. 24. Sivert Halvorsen, Tømmerhugger, f. i Hegra, ugift, 19 aar. 25. Ingebrigt Olsen, Tømmerhugger, f. i Inderøen, ugift, 27 aar. 26. Lars Nilsson, Jordarbeider, f. i Sverige, ugift, 19 aar. 27. Torger Larsen, Tømmerhugger, f. i Tønset, ugift, 24 aar. (Som det vil sees har det nok vært 2 brukere på et og samme matrikkelnummer her.)

Så har vi matr. nr. 215, Saxen:

Konrad-gården på Saksa. Fotografert av Sverre Dahl i 1947 el. 1948. Utlånt av Lillian Dahl.

Elias-gården på Saksa. Fotografert av Sverre Dahl i 1947 el. 1948. Utlånt av Lillian Dahl.

1. Niels O. Iversen, Husfader, Gaardbruger og Leilænder, f. i Ulfsten, Enkemand, 45 aar. 2. Halvor Tørriussen, behjælpelig med Gaardsbruget, f. i Solum, 17 aar. 3. Olava Kristiansdatter, Tjenestepige, ugift, 50 aar. 4. Anne Erlandsdatter, Fattiglem, Enke, 84 aar. - (Se ft. 1801, 2den Familie, pkt. 7) - 5. Henrik K. Iversen, Logerende, Tømmerhugger, f. i Ulfsten, ugift, 30 aar. 6. Anders Tørrisen, Logerende, Tømmerhugger, f. i Stod, ugift, 30 aar. 7. Hans Kristiansen, Logerende, Tømmerhugger, f. i Sparboen, ugift, 22 aar. 8. Anton E. Zachariassen, ligesaa, ugift, 23 aar. 9. Peder, Husfader, Logerende Skovdriver, f. i Sverige, gift, 48 aar. 10. Martha T. Nielsdatter, hans Kone, f. i Beitstaden, 36 aar. 11. Helmer J. Pedersen, deres Søn, f. i Grong, 10 aar. 12. Johan K. Pedersen, deres Søn, f. i Grong, 8 aar. 13. Karl M. Perdersen, deres Søn, F. i Grong, 6 aar. 14. Peter M. Pedersen, deres Søn, 4 aar. 15. Magnus A. Pedersen, deres Søn, 2 aar. 16. Elen N. Andreasdatter, Tjenestepige, f. i Kolvereid, ugift, 23 aar. 17. Brede Kristiansen, Logerende Tømmerhugger, f. i Namsos, 23 aar.

Det er i dag også 2 ganske store jordbruk på Saksen. Ingen ætlinger av de som er nevnt her, bor på disse bruk nå. Men brødrene Elias og Peder Saksen, som har det ene bruk, er innfødte Salbygger. Disses mor, som ble 100 år gammel, er - hvis jeg ikke tar feil - den samme som i ft. 1865 for Skrøvstad, matr. nr. 221, pkt. 6 nevnte, Kristine Eliasdatter, 20 år, som senere ble gift med en mann fra Åsnes i Solør. Han vil vi finne senere.

På det annet bruk er en Konrad Grongstad fra Høylandet, bruker.

Ellers er Erik Saksen, Eiden, en ætling av - såvidt jeg erindrer - noen av de under matr. nr. 214 nevnte personer. Det er sant - det er de under nr. 1 og 2 nevnte som er hans foreldre, nr. 19 er hans tante, nr. 11 og 12 er hans besteforeldre, nr. 6 er hans onkel.

Så takker vi for oss og forlater Saksen

DETTE BLADET ER SKREVET OG REDIGERT

MED DATAUTSTYR LEVERT AV

Karoliussen * Libris

Havnegt. 19, 7800 NAMSOS, tlf. 72080/72081

MINNER FRA HEIMBYGDA MI

Av Halldis Johansen

Jeg sitter her og tenker - - -. Jeg ser for meg Sjåhaugen som midtpunktet på Lund. Stod man oppe på haugen, så man de gårdene som var. Man så også all den trafikk som var innover fjorden. Vi såg lastebåtene som gikk til og fra Salsbruket. Frakteskutene. Lokalbåtene som anløp Lund. Det var de gamle båtene: "Herlaug", "Rollaug" og "Folla". Fiskebåtene, som det var mange av den tid Opløfjorden var en fiskerik fjord.

Bebyggelsen på Lund da jeg var liten var de seks gårdene. Så var det stua på Odden. Skredder Oddvik's hus. Skolehuset, Skytterhuset, Ane Dorthea's kårhús, Huset på Myra og Småvika.

Ole og Kristine Lund sitt hus stod omtrent der Kystriksvegen og veien fra Skytterhuset møtes nå i dag, men litt lenger unna. Tomta hette "Synnarompa", hva navnet kom av vet jeg ikke. Huset ble solgt, revet og flyttet til Kolvereid. Om det var dette huset Mikael Horvereid hadde?

Det var to butikker på Lund, den tida. Det var: Helge Guntvedt eller Gammel-Guntvedt sin lille butikk i enden på gammelstua. Så var det Konrad (Bakkan) Lund sin butikk på Bakkan. Da Konrad sluttet med butikken, ble huset solgt til Audun Guntvedt og flyttet til den gamle Guntvedt sin gård. Det var i 1924. Jeg tror det var samme butikken som ble flyttet til "Bjørkly".

Det var mange mennesker i det lille bygdesamfunnet da. Både på Liabogen og i Fjærangen bodde det folk i hvert hus. Jeg husker at på flere gårder på Lund var der tre generasjoner. Der var besteforeldre, foreldre og barn. Det hendte også at det bodde ugifte tanter og onklar hjemme. Så familien kunne være 6 - 8 - 10 stk. Da ble det ikke snakk om et soveværelse pr. barn. Det hendte nok det kunne ligge to i hver seng.

Vi ungene var ikke storforlangende. Det var aldri snakk om "et sted å være". Når våren kom og den første snøen forsvant, fant guttene fram den store lærballen og ballreet. Som oftest bar det oppover til det gamle skytterskuret for å slå langball. Bakerste målet hadde vi i Bremnesgrinda.

Noen fast lekeplass hadde vi ikke. Vi holdt likså godt på ei ekker. De leikene vi holdt på med var: "Harra baill", "Vepp stekk", "Kast skotthyll". Vi kunne også sitte noen stk. og kaste "Femstein". Det er sikkert ikke mange som vet hva dette er nå.

Skolen var to-delt. Det var over 20 barn i hver klasse, med en lærer som underviste alle. Men vi var oppdelt i "partier", etter så langt som vi var

kommet i lærdom.

Hver klasse hadde to uker skole og to uker fri. Lærerne var ikke mange år på Lund. På mine 9 år i folkeskolen gikk jeg hos 7 forskjellige lærere. Det var: Johan Hovik, Nikolai Bygstad, Ivara Duun, Vida Otterbekk, Cedevard Hamland, Torgeir Miland og Ågot Berg.

Gårdene på Lund var nok omrent like store, untatt Alexandergården som var to parter. Buskapen på gården var 4 -5 kyr, 1 hest, noen sauер, 1 gris og noen høner.

Det var hesten som drog plogen, harva og slåmaskina i den tida. Hvem som trengte mest kvile når kvelden kom, enten det var hesten eller han som gikk og holdt i tømmene, er ikke godt å vite.

Det var ikke innlagt vatn hos noen i bygda på den tida. Alle hadde en brønn som skaffet vann til stue og fjøs. Men vatnet måtte bæres inn. Jeg husker også at i hvert kjøkken hadde de en eiketrebeholder med lokk, som de fyllte med vatn til huset. Da hadde de vatn så det holdt en tid. Det var som oftest en avsagd sirupstønne.

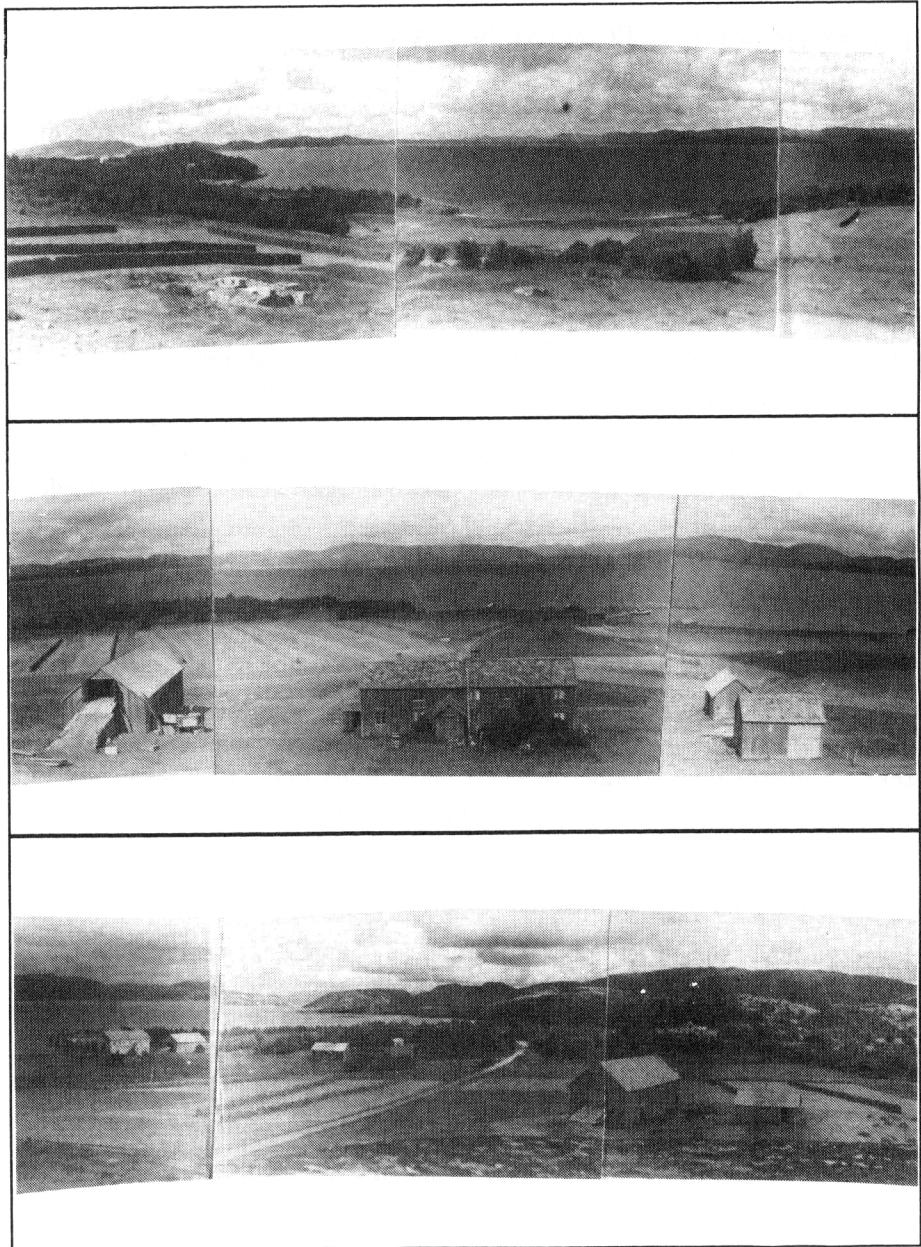
Ja, tida har gått - mange år. Alle de mennesker jeg husker fra barndommen er borte. De har fått sin siste kvile. De fleste av mine jevnaldringer, de jeg gikk på skolen i lag med, er også borte. Bare en 6 - 7 stk. igjen av kameratflokkene.

No ligg dei grav i grav
fra hei og ned til hav
som stridde så.
Gud sign kvar ærle svein
somsov der under Stein
gud sign dei kvar og ein
der dei er no.

Med ønske om en god jul til alle!

Hilsen Halldis.

Lund fotografert fra Sjåhaugen av Leif Due en gang på femtitallet. Utlånt av Leif Due.

I KAMP MED STORMEN PÅ FOLLA

Av Paul Tjønnøy

Å skru tida tilbake til 1906 kan vel kanskje ha sine negtive sider - men du, så lærerikt på både godt og ondt. En skal jo lære av sine feil. Godt for sammenligninger med nåtidas levesett og velstand.

Det er altså Johanna fra Ørnvika dette dreier seg om. Dattera, Ellen, sier at mora var litt av en kjempe i sine yngre dager, og gikk ikke av veien for de tunge tak. Og dem var det visst ikke få av, hverken på land eller sjø.

Slik forteller hun om sin mor, da hun kjempet med storstormen på Folla. Det var i nevnte årstall at så mange satte livet til i Sør-Gjæslingen. Ellen fortsetter å fortelle: Havet lå som et speil på mårran og Johanna bestemte seg for å ta turen over fjorden til Risvika til ei sydame der. Hun skulle ta mål av seg til en ny kjole til det ble vår og sommer. Det var ikke hver dag sånt skjedde - nykjole.

Hun var tidlig på'n. Best å ha mårran med seg. Full fart nedover til naustet og ut med færingen. Det var ikke noe problem for henne å sette båten på vannet. Hun gikk for stevnen og ut med den i ett kjør. Når hun kastet seg i årene måtte de fleste passe seg for å by på kapproing, en kunne lett bli til skamme.

Det var Draugen sitt varsel når uvær var i vente. Om ho Johanna fikk det varselet vites ikke, men stormen kom med full tyngde som sluppet ut av en sekk. Hun var ikke kommet så svært langt innpå Folla, men langt nok til at "alle bruer var brent" - returnen var stengt. Snøkaven kom før stormen, og den var tett, derfor holdt hun landet nær Liabogen til hun nådde et visst punkt og la kursen i en annen retning. Det snødde enda tett, men stille. I det hun la over fjorden kom stormen med full tyngde.

Fostergutten - smågutten kakset og rodde det han vant, men vinden ble for sterk for ham, og årene ble revet ut av hendene på gutten. Han fikk da beskjed om å legge dem inn og legge seg ned i bakrommet - nå måtte Johanna klare brasene alene. Hun begynte å se svart på situasjonen - gutten ropte og skrek i redsel: Vi drokne mamma! - Båra kjæm in i båten! Det var nok ikke akkurat tid for noen trøstende ord der hun spente føtene mot betan og kjempet seg på skrå opp mot vinden. Erfaringene fra bestefar i båten kom nå til god nytte for å vri båten unna de verste skavlene. Hun fikk bruk for sine kjempekrefter i fullt monn.

Nå var det så at en helst ikke skulle gi seg ut på fjorden om været var aldri så pent vinters tid, uten Stein i båten. Den dagen hadde hun oversett den regelen,

så det ble bare smågutten som ble til ballast.

Det ble vel for henne som å ro med bind for øynene i det tette snøkavet, men en viss peiling hadde hun nok etter som hun antok at stormen kom fra nord. Men avdriften var vel verre å beregne - kunne likså godt treffe rette fjellveggen, og da var det ikke liv laga. Hun hadde vel ordene i hukommelsen - når Gud er med, hvem kan da være i mot?

Det var noen menn der på stedet som mellom bygene så denne robåten som kjempet for livet med kurs for båtstøa og hyrte seg for å være rede til å stå ferdig nede i bråttene for å berge både båt og folk. De visste at Johanna var på andre siden av fjorden. At hun var passe uttatt da hun landet må en vel gå ut fra. Kjempen, som hadde bevist en gang at hun klarte å bære en hundre kilos melsekk på ryggen fra båtstøa og opp til huset, hadde utført noe av en bragd.

En kan for egen regning fristes til å dra paralleller mellom den tids strabaser for å få seg et nytt plagg for dem som bodde avsides og det å kaste seg i bilen og kjøre til de store supermarketene. Men kanskje er en like usikker på å komme hjem i livet nå, som den gang i robåten. Man ble i alle fall ikke påkjørt og lemlestet.

Det må tilføyes at det var ikke i sin hjemlige båtstø hun landet. Om det hadde gått som hun tenkte, så hadde det nok ikke stått til liv. De var søkk våte, både hun og smågutten.

Hun sa det var en herlig følelse å komme inn i et varmt hus og få en varm kopp "sterkkaffe" - det var liksom medisinen det, etter en hard tørn på havet.

Ho Johanna har flere beretninger på lager. Til tross for de nitti var hukommelsen intakt. Synet hadde sviktet - kjempen nærmet seg tiden for å legge inn årene for godt etter et umenneskelig slit på både sjø og land.

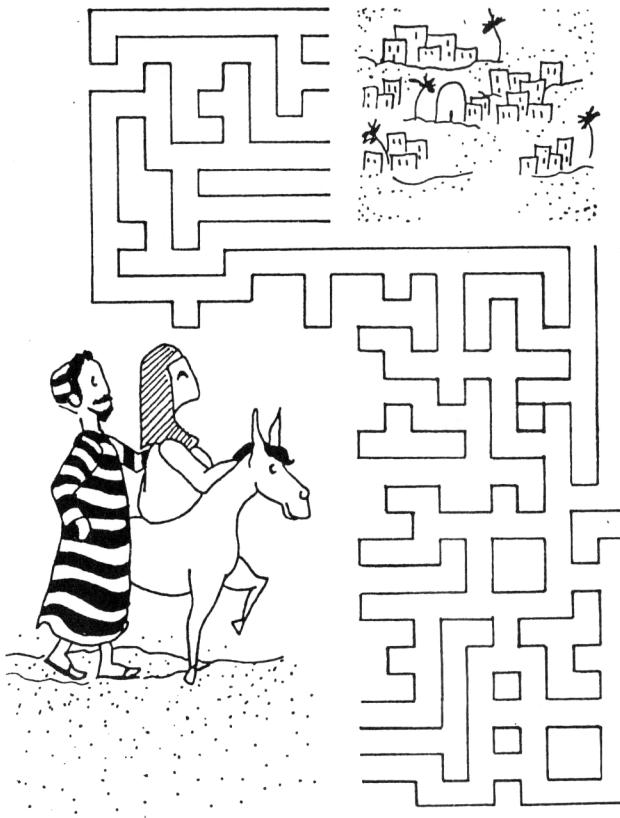
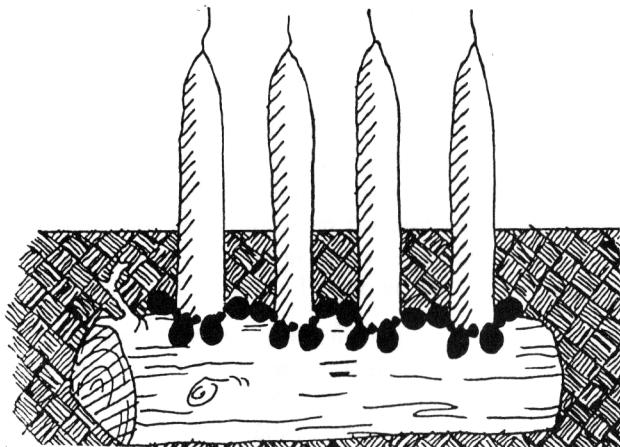
Det var dattera, Ellen, som var lutter øre. Hun var og besøkte sin mor på aldersheimen på Kolvereid. Historien lyder som følger:

Jula sto for døra og økonomien var på lavpunktet - ja, nesten "steinrøys svelt i hel". Fjorden var vel ikke tom for fisk i den tida, men veret hadde vært så dårlig den høsten at inntekten var lik null.

Vi må tilbake til tiden helt til 1918 - siste krigsåret av forrige verdenskrig. Nyss før jul dabbet veret av såpass at det ble utror for færingsbåten. Johanna og mannen Angel bestemte seg for å sette en stubb kveitevad med noe frossen sild som hadde blitt liggende i naustet. Det hadde vært ei rettlig frostræte, så agnet var brukbart.

Så tenkt, så gjort. Vaden kom ut og det var bare å håpe på at lykken sto dem

BARNESIDER.

KAN DU HJELPE
JOSEF OG MARIA
MED Å FINNE
VEIEN TIL
BETLEHEM.

-Hva for noe! Vil du ikke gå på skolen gutt? -
sa en far.

-Nei, jeg vil ikke.

-Jammen jeg vil det!

-Det er bra, gå du pappa.

GATER

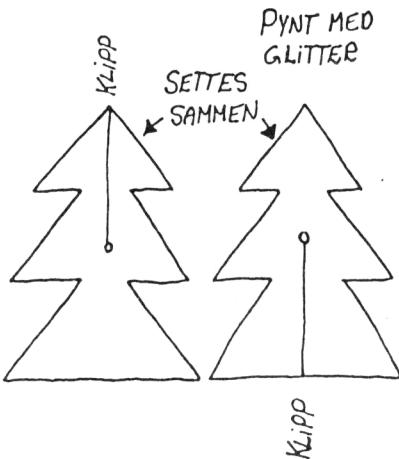
Hva kan en kalle en mann som holder en bok i hånden?

Hvor mange sider er det i en sirkel?

Hvor flyr duene når de er tre år gamle?

JULETRÆR

Bruk grønn stiv kartong.
Klipp ut to trær - det
ene med hakket nedenfra
- det andre med hakket
ovenfra. Sett dem sammen.

S	I	U	E	P
N	P	S	E	E
S	E	R	P	K
R	R	P	A	R
I	P	K		P

Hvilke to deilige kakesorter finner du her?

bi. Johanna var vel ikke fremmed for å sende sitt nødrop til Gud i tunge stunder. "Hittil har Herren hjulpet så vel, inntil i dag".

Ho Johanna var tidlig oppe neste morgen og kikket på været. Det var gammel skikk at det var kjerringa som først skulle opp og ha kaffen kokt til mannen kom ned loftstrappa i underbuksa. Det var også en fast rutine at mannen skulle "læt a se boksa" i kjøkkenet. Kunne ikke dra på den før morgenkaffen var inntatt. Johanna ropte opp gjennom trapphullet, at no er kaffen kokt og det er blankt hav. Da var Angel straks på pletten - noen matbiter - det var ikke så mye å ta av. Så nedover til sjøen, men først måtte han Arne, sønnen på fem år, få godt med klær på. Han måtte de ta med seg. - Så var vi i roinga da, forteller Johanna.

- Vi hadde vel en halvmils vei dit vaden sto. Det var nå liksom det beste kveitesettet det. Vi hadde fått mang ei stor kveite der. Det var som jeg følte på meg at i dag skulle det bli storfangst - men sa ikke noe til Anmgel om den saken.

- Det var ganske dypt, så det tok sin tid før ilsteinen var innabords. Plutselig, som Angel sto der og dro, ble han bare stående og holde, men sa ikke noe. - E va'n fast?, spurte jeg. - Nei, svarer Angel, - eg trur her er kveite på va'n. Ho er ikke rett lita heller etter de tunge støytene å dømmme. Leit opp motgangsongelen, kjerring. Den er ikke langt unna. - No kjem ho!, nærmest ropte han Angel - et stort et beist. - Eg skal krøkje ho eg, sa Johanna. - Nei, det skal eg ta meg av, ta kveitklubba du - du har krefter til å bedøve den.

Men det var en femåring som satt i framskotten, han fulgte og med i det dramaet som skulle utspille seg - det som for pappa og mamma var glede og velsignelse, ble for Arne skrekk og gru. Han ropte og skrek for livet når kveita slo med spolen så sjøspruten sto om ørene. - Hain pappa fer i hav! - Ti still unge, folk på lainn kain høyrdæ, å tru vi e i havsnød.

Etter noen saftige slag fra klubba falt den til ro. - Eg la itj lauvblad i mellom, sa ho mor. De satte seg ned på kvar si tofte og så kvarandre i øynene. Vi kjente vel begge at gleden nesten overveldet oss. - I dag er det virkelig vårres dag, kjerring, sa Angel. - Ja, og Arne sin, sa jeg. Vi må vel ta og ro heim - det er i attfar dag - vi får vel bare dra båten opp på lunnbrua med kveita i, mente Angel. Så får du prøve kreftene dine etter en gang. - Om vi hadde hatt agn, skulle vi sett va'n på nytt, ymtet jeg. Men det fikk jeg ikke medhold i. Så nært inntil jul setter ikke folk bruk i sjøen. Det ville ha vært både synd og skam å ha bruk i sjøen i julehelga. - Nei, nå skal vi være glad for det vi har fått, sa Angel.

Ja da, det tegne til en ny godversdag, sa mor. Hun var ikke helt ferdig med

Fra v.: Johanna Ørnvik og bestemora som også hette Johanna. Bildet er tatt av fotograf Hartvig Skage rundt århundreskiftet. Utlånt av Ellen Ørnvik.

storkveita enda. For hvilken gang denne historien var "sendt i reprise" - ja, det må fuglene vite. Det beviser vel bare hvor mye det betydde for familien den gangen.

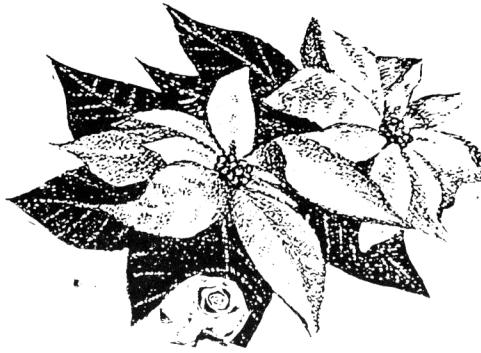
Ho Johanna var som snarest borti kråhylla og tok fram en lapp med noen notater på. Det var vel gjennomtenkt det som skulle handles til jul. En visste jo ikke på forhånd hva en fikk å rutte med - det kunne bli et pluss eller to om det ble fangst, og sannelig skulle det bli pluss denne gangen - men ikke med uforstand - en lang vinter sto for døra.

Det var med godt mot vi rodde innover fjorden. Det var Salsbruket som var målet. Og Arne var selvfølgelig med - det var ingen barnehage hverken i Ørnvika eller på Lund - en måtte innrette seg som best en kunne.

Ingen problemer med å få solgt kveita - krigen var slutt og Europa sultet - alt dreide seg om mat.

Det var mange store øyne da de la til brygga på Salsbruket. - Nei sjå, dem ha fått storkveit - å så nett førri jul. Ja, det får'n si va noe til hell.

Jeg har rodd mangt et roan fra Ørnvika til Salsbruket med ørret etter ei våkenatt med ørretnota, å vorti sliten, men glad for fangsten natta gav, enten den var stor en liten. Den roturen med kveita var vel den som har gitt den største glede, så vidt jeg husker, sluttet Johanna.

ÅRSMØTE I LUND IL

Av Harald Grøtting

Den 4. desember 1992 ble det for første gang avholdt årsmøte i idrettslagets nye lokaler ved baneanlegget. Lyse trivelige lokaler med tregolv, trepanel på veggger og tak.

Av saker som var opp på årsmøtet, kan nevnes:

Styret skal starte planlegging av påbygg med dusjer og garderober. Man skal også ta sikte på å innlede samarbeide med Salsnes IL om bruk av baneanlegget på Lund og lysløypa på Salsnes. Bjørnar Smines skal lede arbeidet med planlegging av nytt orienteringskart. Kartet skal være i målestokk 1:10.000 og omfatte området fra Bremneset i vest til Ørnsvika i øst. I tillegg skal det vestligste området (m/banen) forstørres opp i målestokk 1:5.000. Medlemskontingennten ble økt til kr. 25,- for barn og kr. 50,- for voksne, men samtidig skal ikke en familie behøve å betale mer enn kr. 100,-. Eks. : En familie med to voksne og ett barn betaler kr. 100,- for at alle tre skal bli medlemmer i laget.

Valg:

Formann:	Kåre Guntvedt	Styremedlem:	Rune Ingebrigtsen
Styremedlem:	Anne Otterbekk	Styremedlem:	Torstein Smines
Styremedlem:	Rolf Jensen		

Styret fordeler selv nestleder-, sekretær-, kasserer- og styremedlemfunksjonene.

Varapersoner til styret er Øivind Guntvedt og Johan Smines.

Oppmenn:	O-gruppa: Arne Storø	Ski:	Peter B. Lund
	Friidrett: Håvard Jakobsen	Turmarsj:	Marit Petterson

Kontaktutv.: Brynjar Grøtting og Audveig Ingebrigtsen.

Revisorer: Jon Smines og Birger Normann.

Valgkomite: Arild Rørmark, Reidunn Smines og Harald Grøtting

Kretsting: Formann og nestformann.

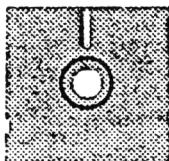
Materialforvalt.: Rolf Jensen

DIN LOKALE DATA-FORHANDLER

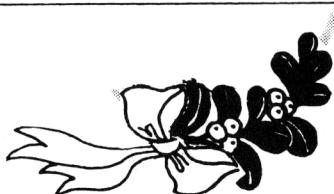
EDB-maskiner, programvare, tekstbehandling,
regnskap/fakturering, økonomisk bistand, m.m.

VELKOMMEN TIL OSS!

Moenbygget, Postboks 111
7971 Kolvereid
Tlf. 077-95 555 - Telefax 077-95 888

multidata kolvereid as

KIKKERTEN

ØNSKER ALLE SINE LESERE

**EN RIKTIG GOD JUL
OG ET GODT NYTTÅR!**

OVERSIKT OVER ARRANGEMENT I JULA

2. juledag (26. desember) kl. 1100

Romjulsmarsj. Start ved klubbhuset.
Dersom det blir mye snø, blir starten
ved grendehuset.

2. juledag (26. desember) kl. 1400

Julegudstjeneste i Salen kapell, med
fakkeltog til juletrefesten i
forsamlingshuset.

2. juledag (26. desember) kl. 1500

Juletrefest i Salsnes forsamlingshus.

3. juledag (27. desember) kl. 1100

Julefudstjeneste i Lund kapell.
Sanggruppa i Lund og Salsnes
pensjonistlag deltar. Barnedåp.

3. juledag (27. desember) kl. 1600

Barnejuletrefest i Lund skole.

3. juledag (27. desember) kl. 2100

Dansefest i Salsnes forsamlingshus
med musikk av Ikaros.

Trykkeri - Preg - Reklamebyrå - Elektronikk

HØJEM

Papirvarer - Stempel - Kopi - Scanning - Silketrykk - Foto

Telefon 077 72 322 - Telefax 077 71 822
Boks 364 - 7801 Namsos

Øivind Johansen A/S
NAMSOS |077| 72 434 73 855

*Byens største
utvalg i CD-plater
og spillere!*

*UTVIKLING AV NY TYPE
KLOAKKRENSEANLEGG*

Salsnes Filter A/S
7817 SALSNES

Telefon: (077) 98 922
Mobiltlf.: (090) 89 961
Bankgiro: 8671.05.11308

SERVICE-mat

- for dine daglige innkjøp

LUND HANDEL

TELEFON (077) 98 966

DIVERSE DAGLIGVARER - BENzin
TIPPING - LOTTO - PENGELOTTERIET
KIOSK

Alle kan få gull...

Postsparebankens gullbok er en sikker vinner. Her får du 8,5% rente.

Gullbok gir deg anledning til tre gebyrfrie uttak i året og det er ingen bindingstid på pengene.

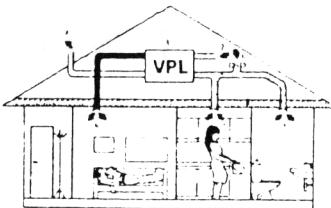
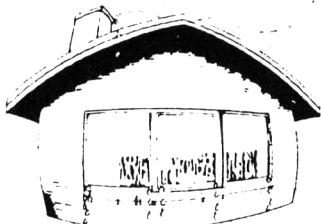
Postsparebanken

VARMEPUMPER

- alle tiders varmesystem

HAR DITT HUS

1. Utsugning. 2. Friskluft. 3. VPL varmepumpe. 4. Oppvarmet friskluft (30-40 grader C). 5. Inntak fra loft (tilleggsutstyr som gir energi-overskudd). 6. Avkast.

Fuktproblemer?

Vondt i varmeregningen?

Ventilasjonsbehov? (Allergi-formaldehyd).

NILAN VPL

Varme og ventilasjonssystem

- ✓ Høy virkningsgrad
- ✓ Tilskudd til boligoppvarming.

Deres Nilan forhandler:

H. O. Sandberg A/s

KOBBER OG BLIKKENSLAGER
VENTILASJONSENTREPRENØR
Tlf. 72 149 - NAMSOS

B

Porto

TIL

Harald Grøtting

7965 LUND

KIKKERTEN utgis av A/L Lund grendelag

Redaksjon:

Reidunn Smnes	Tlf. 077-98958
Rolf Jensen	Tlf. 077-98950
Sturla Leirvik	Tlf. 077-98962
Harald Grøtting	Tlf. 077-98963

Abonnement 1993 (4 utgaver) kr. 60.-

Annonser: Annonsen kommer med i 4 utgaver og prisene pr. år er:
Kr. 350.- for 1/4-s., kr. 600.- for 1/2-s. og kr. 1.000.- for 1/1-s.

Postgirokonto: 0823. 0 57 00 01

Bankgirokonto: 4467. 1 02 14 84

Returadresse: **KIKKERTEN, A/L Lund grendelag, 7965 LUND**